

Л И Л И

Спира се предъ голѣмитѣ стѣкла на скъпитѣ магазини, гледа една-две минути изложенитѣ вещи задъ тѣхъ и бързо отминава, за да може да успѣе да ги изреди всичкитѣ до обѣдъ. Ежедневенъ прегледъ, сжщо както лѣкаря, който минава въ болницата всѣки день, по едно и сжщо време, покрай всички легла на болнитѣ си.

Слънцето хвърля отвесно стрелитѣ си върху руситѣ кждри на Лили и ги забива въ нагорещения плочникъ. Първитѣ дни на лѣтото и последнитѣ на пролѣтѣта сж еднакви, и затова Лили все още може да бжде облѣчена съ кжса пола на бѣли и черни квадратчета, палтенце отъ черно-сивъ платъ, ушито по мжжки, шапка дръпната напредъ надъ лѣвото око, като на момче. Стжпила на високи токове (съ подигнато самочувствие на деветъ сантиметра) тя небрежно е заметнала надъ високитѣ си рамене сребърна лисица, на която не бѣ прикачено бѣлото картонче на магазина съ „дванадесетъ хиляди лева“. (Горкото бедно животно, трѣбваше да бжде убито, защото кожата му допълваше красотата на госпожа Лили и покачваше цената ѝ).

Вестникопродавецъ, прекосявайки улицата, лениво изрежда последнитѣ новини и отминава надолу къмъ една напрѣчна улица.

Двама млади бездѣлници, изправени на жгъла, добре облѣчени, съ пѣхнати въ джобоветѣ ржце, следятъ съ погледи всѣка стжпка на госпожа Лили и нѣщо си говорятъ.